

quod te facere fas sit, sine quo nemo unquam neq. boni neq. sapiens
vix habet, & illam si haberet, quam profecto injuria ita extolli,
neq. generis nobilitatem, & illud Bone quanta cum hominum multitu-
dine ei communis illa esset, qui praeter vultum humani nihil
obtinere, Nam cum habet, in eorum se numerum videt & aggre-
gatum, qui et pauci sunt, et soli hominis appellationem merito
habent.

Verba Crichonii in Ep. ad Dedr:
Dilectum Epistolam Quinz. Culestense.
Auerat hae.

Ea gente, eo loco, eodemq. ordine gens nostra in Polonia dei
benignitate & ut vera etiam contra gentem meam Cromero dicenti
velent credere Polonorum sacras leges: Tantum abest ut illi deus
de nobis aperte falsum affirmanti; Tribus sane Cromero ingenio
acumen, literarum scientia ac multarum artium disciplina, sed ut illis
testimonium in Dedendo equestre gens habeat fidem, hoc illi & Tribus.

Jacobo Commelino Geneva
Pax Christi.

65/

Jacobe Commeline, dolescens animo mea carissime
Non ignoras, quam arida mihi cum tuo piissimo pa-
tre ante annos duos necessitudo intercesserit,
et quam amicitias bonorum deest esse perpetua,
ut quibusdam paterno consuetudinis fructibus
Antonio, etiam nuper subdito, aliquid intelligis
in te meos oculos conjectos esse? Tu mihi su-
stines solus omnem expectationem Commelinae
familiae tuae, adeo erga nobis quam tui patris re-
memoriam colere sibi, et nostrae multorum. Porro
de nisi in omnia officia cordati adolescentis
nunc persequendis, firmam officii custodiam, namque
animum summam contentionem adhibeas, nisi sub-
inde te ipse erigas, tibi miles, te instruas, et con-
firmes, respondere non poteris votis nostris.

[= Inq. a. 4.
N. 128]

Sed unde in hoc principium epistolae imprudens irru-
idi? Quasi qui de re vera vobis tibi opus sit mea
exhortatione. Agnosceis (opinor) veteris Magistri
morem, zelum, sollicitudinem, quae quidem non eo
pertinent, quod de tua perseverantia dubitem,
sed quod vacare tui cura non possum, quem an-
nis compluribus tam familiariter complexi
sum, ut pone fuerim parentis loco non minus
acriter intenti: quam felicitate amantis, si re-
clam te est? in his quos aut Duisburgi suble-
ma ad pietatis initia formare contendimus, vel
in primis tua industria me huc adductum esse
ut confidam, quas utrobique satis gravis erumnas
perpetui sumus eas tandem aliquid boni allatura et
dulcis Christi de conseruationem integrioris
doctrinae vobisq. sanctionis. Solebas enim inuitaq.
hanc rem peracriter incumbere, nequa dubitasti
quin idem nunc facias gradum constantiore, du-
ces eos nautarum et incerta et editionem
pui omnes uno ore praedicant, et discipulis se veri,
patem etiam amuli venerantur. Etsi testes
erunt reliqui conubernales, semper me tibi
primas tribuisse. Quo alacris hoc est agendum
non solum ut de ipso meliore vadas quotidie,
verum etiam ut aliorum honestos conatus
alas et provelas, quorum oculos iam pridem
tui admiratione nite conuertisti. Et sancti,
si instent praecedenti committentes non a,
pernandi quorum studia. tunc claris est
virtutis Dei benedictione prosperari. In his
si nunc te vincit certe aliquos paria factu,
eos confido. Quod ne videar temere harric-
lari, ubi nunc sint et quid moliarur brevi-
ter commemoro. Thomam Rheymann deus
sing. iuuenis Carolus utenhoris ante 1. menses
in suam clientelam assumpsit, ejus ingenium

nosti e vade ad laudem educationis tibi vira
 conjunctus, si de quolibet, posthunc tui scholae me,
 sine lumina Godofredus, Lermig, Vosig multum
 diuque me complexi ante. Eadem Novembri, dat,
 vixiam Bedeunt assumptis Touleto, Wackman,
 no, Flachmaldere et Segeero, quos audio negotiis
 destinari. Lermig ante triduum per epistolam me
 certiorum Bedeunt proficisci se Lutetiam ad sumum
 ut in artibus eloquentiae et in linguis exerceatur,
 te tui memoriam amissimam hic coluit post ar,
 tium exercitia, si de quolibet istud itaque Vosig
 et Godofredus adhuc sunt apud suos, non deserturi
 studia, nec fundamentis nostris adjuverint
 spectandam exornationem. Quia ego tibi pal,
 mas doctores Dei quibus ornati sunt predici. Cui
 de cor Herdelbergam ituros. Illi Thasius noster
 est, quam tibi laudis amulum Linda superstitum.
 In eadem Theodorus ab hac adolescens ore re,
 dibili pietate, quem non minus quam te ipsum dili,
 ga. Henricus Langius Lutetia est, vixi manu gl,
 teberga, Nicolaus Hornig Marburgi, Alexander
 Blondellus, quem inter primos nominationem opor,
 tuit adhuc, ut videretur apud patrem suum com,
 moratur, fortasse in Galliam iturus. Haudum au,
 dicti (opinor) completis jam pueritia studiis
 ad patrem suum me non probante reversum, se,
 stitit in quibus paternos Warmatic exincta
 esse, cum pater ab infantia ecclesia consecra,
 verum, reliqui sunt apud me, Rothe Linger e d
 Lindberg exite (ut opinor) quos humores, qui sane
 nec in te me nec infelice regent labore
 descendit. Ego quid ego de argentis iudicio era,
 dent si quoque cum Deo ad aliquam laudem

doctrina purioris. Vides Conimelie suavissime quā
longum catalogum huc adscripserim eorum, qui tuo ex-
emplo excitati, rem praeclaram moluntur. Scilicet
ut propagatione veritatis, Christi et ejus Ecclesie,
sua studia prebent, multum divina et gratia con-
fisi. Quos quam tibi tam crebros, tam aures tamq[ue]
vide se pot. imminere intelligas, si te satis non non
tam tunc laudis gratia, quam ut istos amalos con-
fiteres, donec ad optatam metam evaseris, omib[us]
(quod dicam) unguis contentioni tuorum studi-
orum asperies. Dum hec scribis et filiola rever-
si, non vixit me molestus et affert capitis dolor, qui me
deinde totum triduum ab omni studio docendi scribē-
disq[ue] prohibuit. Quarto nunc domini die ad epistolam
tam redeo Christi beneficio diurnis laborib[us] re-
stituitq[ue]. Preterea hoc mihi evenit. Sperabam
Brema provinciam fore molitionem jam debili-
ta: sed ea me propter contraria civium studia
tam duriter hactenus accepit, ut ab anno etatis me-
e vicesimo nunquam vixit in affliction. Itaque non te-
merē conjicio, me in extremo mee vite decessu-
ru, quem ut cum gaudio perficiam obsecra ut me
apud supremum charagum adjuvetis sollicita inter-
cessione. Ante annos plerumq[ue] triginta fregit ali-
qua luce pietatis, quam mihi Jesus Christus in Evan-
gelio efficaciter ostenderat, quantum potui tem-
ciari hanc secula, et pro mea gratie modulo me
totum meaq[ue] Deo patri Jesu Christi ad omnes
scholasticas hilariter sacrificavi. Easpe scilicet
et, ut quantalacumq[ue] luce me adhuc adolese-
tem impetratam rerum, ejusmodi timabiles boni-
tas collustrabat, eadem in hac vita genere qua,
libet despecto et horrido faciliq[ue] in quamplurim

mor transfundere. Atque haec quidem in speculo,
 immo per hos pueriles labores, evidente sponte
 nequid in Flatoria olim ante fragam, neque deinde in
 exilio me omnino frustrata est. Res huiusmodi
 Equum neque, utas est eadem neque par ingenii me,
 huiusmodi aliorum) eorum mihi vota superbia veni,
 aut quibus firmioris aetatis vires omnes impendi
 promouendos in eo numero si te in prius es
 senon dubitas, intelligis non solum mea studia me,
 as arumnas, sed hanc solam, imo hanc totam
 euliam huiusmodi istiusmodi precibus soli;
 ite iuvandum esse. Neque vero id obstat ratio
 quod hic ining formisam rerum faciem habemus.
 Exritum in diffinitudine hac inolevit deformi-
 tas, quae porro tam pertinaciter inveteravit
 ut neque corrigi neque frangi possit. At tamen
 in terra huiusmodi (quod non est obsequium)
 eundem Deum Patrem d. nostri Jesu Christi, invari-
 tatem anxie quarentes, doctrina et cultibus
 fide et sententia cum istis sanctarum actionibus
 majorem doctrina vitasque puritatem profiteretur
 artifice in huiusmodi fang in huiusmodi adeo nos
 minus pudet. Englianos dici, quam esse quidem
 sed recalcitans temporis huiusmodi, sese parces et Regum
 quinos eadem spiritum in unum corpus filii
 Domini nostri Jesu Christi per unum baptismum
 consecravit, servet nos incorruptos, fide et con-
 scientia usque ad adventum servitoris, per quem
 omnem omnino gloriam vocatissimam, Amen.
 Vale. Brema 15. Calend. Febr. 1566.

Tui studia sistimus
 Johannes Molang.

Nicolao Hornio Marburgi
 Pax Christi.

(66)

Tristis mihi nihil nunciatum est, bis annis huiusmodi
 quita quam ista tragicorum interitus modes huiusmodi

[= Mox. a. 7. :
 No. 129]